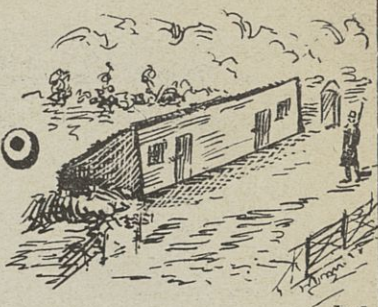

DE KAMPBODE

REDACTIE...
ADMINISTRATIE
ADVERTENTIES

HOOFDOPSTELLER: L. J. DELREZ. OPSTELRAAD: QUINTENS-VERBIST-DEROUX-LORENT..

ALLE DAGEN VAN
9 TOT 11 IN...
ZAAL XVIII

WANT ALLE VLEESCH IS ALS HET GRAS:

Niets is schooner, niets is grootscher dan mensch te zijn. Ziet de jonge boer in de forse kracht zijner opronden de spieren, langzaam treden achter 't paar den koppel dat in vlieg de blinkende ploeg trekt, door de glimmen de vetheid van den grond, naar aan beloften, het de werkmans met helder oog den loekenden gang zijner machienraden nagaan, en die duiende dingen, die onbewust werken en zweven met een enkel leuven van een hand bedwingen en inhouden, of voort laten hollen en lossen rondelwarvelen in breeder ontplooiing van kracht. — Ziet hem die met zijn dagelijksch brood aan zijn handen vraagt. Ziet hem, die denkend doorquaat schijnbaar nietsdoend, maar wiens geest immer rusteloos zoekt over 't wyde land der onbekende dingen. Elk lijn gedachten is een bloem, die hem alleen eerst de volbroning ocherkt in rustend genieten van gewand en te hebben, maar later rijpt tot bloeiende vrucht wier sterkend sap, meer genot en leven, rijkdom en weelde over de hygenie menscheit uitstort.

O Denken! Denk en welen dat niets van dat al stoffelijk is meer boven de stof zweeft als een verpersooning van hoop en wezen; dat daarom 't beste onzen ziel 't uitlyk komt; dat al de rijkheid van ons eigen wezen doordoor ver gaat op anderen die uit haren gedachten de middelste lijn vliegen die hun belusten hun brood te eten, met het hoofd naar onzen en een liet v in vrede in 't hart.

O Vrijheid van denken en voelen, vrijheid van kracht aan te wonden tot wat u op kan voeren, hony boven 't drukkend gewol van lichamelijk bestaan, vrijheid die: Hamers doet woenen, wilen doet ronken Dorpen doet rijen, steden doet pronken, Klanten doet kloppen, geesten doet ronken!

Waal de Phoenix uit eigen asch weer oprees, zoo put de geest uit eigen voortbrengelen, nieuwe kracht. Maar ruikt den mensch van die van de plaats waar hij geest altijd de stof heeft gevonden die zijn rustloze en arbeid voedde, staat wonden in zijn hart en..... Gaat door de barakken, en liet te daar zitten, die ongelukkigen in wier ziel het licht knetterend aan 't prikkeling gaat, vooraleer geheel uit te dooven, na misschien een laatste opflakkering die den eersten sluyt in 't eeuwige duister moet verlichten. Een schepende gedachten meer, geen gewelen meer van hooren wezen. Enkel nu reacties van 't brein onder prikkelingen van buiten. — En gij allen, die 't liet, die de eindelijk droefheid van 't in 't leven van de hopelooze leegheid die blinken kiert maten; gij, die voorleer boven hen komt te staan weest subaanhartig en licht niet met die gevallen grootheid. Bedenkt dat hij, die nu zijn drukkend leven voortleent langs de helle paden van doelloos zijn, tot uen den groeven horizon van meedoorvloed wey deines van alle menscheit prucht van dienlijk onbewust zijn, niets anders meer is dan 't rookblauw schryf wier eens een koningskroon in rustte.

Kan misschien de tijd ook met komen dat wij zelf... of laat ons liever daarvoor niet denken.

Daar ons er bedrieg en met lieke, als met vrees en onroep die trauer een kindje kijken, die laatste flinkering raynen van wat eens het edelste was in die menscheit, want alle vleesch is als 't gras, en alle heerlijkheid des menschen, als in 't gras de bloemen

is geweest... Maar dat doel markt zocht volledig door een wekelijk optreden tot uitbreiding van al onze vaderlandse vende strekkingen op economisch en sociaal oeffpunt (Statuten, Titel I art 3): — Ziedaar een traecten dat dient aangemoedigd te worden omdat het ons verplaatst in den strijd voor het economisch leven dat met vinnigheid talvoort getet worden. — Wij kunnen ons van heden af aansluiten om onze middelen van handelen vast te stellen en om bakens voor de toekomst te plaatsen. — Het samenstellen van een onder comiteit in het kamp van heist is door de Overheid van het kamp veroorloofd geweest. — Voor alle inlichtingen wende men zich tot den heer A. Lorent, secretaris der Werk = school.

GIJ ZIJT ARM, KAMERADEN,
MAAR HET STEUN EN
VOEDINGS-KOMITEIT
IS NIET VEELEISCHEND
SLECHTS EEN BEWIJS VAN
SOLIDARITEIT
— 1 CENT —
BIJ IEDERE SOLDIJ

'LETTERKUNDIGE KRONIEK.' 'ONZE TAAL'

Althewel in Vlaamsch-Belgie verschillende dialecten gebruikt worden; niet tegenstaande de pijnlijke waarheid dat we weinig Vlaamingen met de algemeene Nederlandse spreektaal vertrouwd zijn — met ontwikkelde mensen deze algemeene spreektaal (Hollandsch) wat eene onwaarschijnlijkheid is — toch heet over taal Nederlandsch.

Belgie is een tweetalig land. In de provincie West en Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Limburg en in ongeveer de twee derde van Brabant, worden Germaansche tongvallen gesproken, Vlaamsch genoemd; voor deze verscheidene gewesten is Nederlandsch de beschaaftde omgangstaal. In de provincie Zuid-Luxemburg - Namen, en bijgewoont een derde van Brabant, worden Romaansche tongvallen gesproken, voor die gewesten is het Fransch de algemeene beschaaftde omgangstaal.

Dree indeling voorgesteld, zullen wij ons beperken met enige algemeene beschouwingen over onze taal, het Nederlandsch. De Nederlandse taal wordt hoofdzakelijk gesproken in Nederland en zijn Koloniën, in Vlaamsch-Belgie en Zuid-Afrika. Zij behoort met het Engelsch, Duitsch, Zweedsch, Noorsch en Spantsch tot de Germaansche talen.

Hoe werd onze taal gevormd?

Reeds vroeg vestigden zich in het huidige Nederland en Vlaamsch-Belgie drie Germaansche stammen: de Saksen, de Franken en de Friezen. De Saksen bewoonden het Oosten, de Franken het Zuiden en Zuid-Westen, en de Friezen bewoonden Friesland.

De dialecten door de drie Germaansche stammen gesproken, althewel verschillend, hadden veel verwantschap met elkaar. Daar de drie stammen met elkaar in aanraking kwamen ontkeenden zij ook van elkaar reyswipen en woorden, en zoo ontstond wat genoemd wordt Nedersaksisch, later Nederlandsch. Nochtans bleven de drie dialecten op hun eigen bestaan en nu heden ten dage, valt het niet moeilijk de drie hoofdgroepen te onderscheiden. Het Saksisch dialect wordt gesproken in Groningen, Drente en Overijsel, het Frankisch in de overige provincie van Holland; — met uitzondering van Friesland — en in Vlaamsch-Belgie, het Friesch in de provincie Friesland; doch ieder van die hoofdgroepen bevat dan ook nog verscheidene gewest-spraken. — Onze taal heet Oud-Nederlandsch voor 1100. Heel weinig letterkundige gewoonten zijn ons uit die tijd overgebleven, toch kunnen wij aanstippen de "Wachtendonckschepsalmen", dat teekend uit de 10de eeuw in het Oud-Nederlandsch geschreven. — Van de 12de tot de 16de eeuw werd onze taal Middel-Nederlandsch genoemd of Dietsch. Het woord Dietsch beduidt volk. Dietsch zal dus de taal van het volk zijn. Het Dietsch, de taal van het volk, stamt tegenover het Latijn, dat dan de taal was der geestelijken en

geleerden. (Wie was het ook weer, die het woord Dietsch in Dietsch wilde veranderen?) In dit tijdperk waren Vlaanderen en Brabant het middelpunt van een opgewekt letterkundig leven.

Nieuw-Nederlandsch wordt onze taal genoemd van af de 16de eeuw, wanneer de letterkundige beweging zich uit Vlaanderen en Brabant naar Holland verplaatst heeft.

Sommige vitters willen beweren dat het Nederlandch een dubbelzinnig woord is. Wie dat durft te zeggen is rekelmaal de plank mis. Het Nederlandsch heeft zich door de eeuwen heen zelfstandig ontwikkeld en had reeds vroeg eene bloeiende letterkunde; het is de taal van een onafhankelijk volk met een roemrijke geschiedenis

DE HANDEL

vervolg.

Op den eehandel hebben de Egyptenaren zich slechts weinig toegelegd. Als landbouwende natie voelden zij zich weinig tot het walt element aangetrokken, hun kust bevat geen goede havens en hun ontbraak het woudje timmerhout voor den bouw der reeschepen.

Bovendien brachten de Phoeniciërs hun de overzeeske waren, die zij noodig hadden. Reeds de Phoeniciërs oorspronkelijk het recht van alleenhandel op Egypte, later moesten zij dit deelen met de Grieken, die ongeveer 600 v. Chr. in verschillende plaatsen facktoyen stichtten. De nieuwe uitvoeren hierdoor voor de Egyptische producten geopend, waren oorzaak tot de rijkheid tot grooter bloei kwam en deed Egypte zich ontwikkelen tot een der branspunten van het wereld-verkeer in de oudheid.

De Frachten in hun land, "overvloedige van melk en honing", doch evenals dat der Egyptenaren, vrijboerlijk aan de zee zijde, beperkten zich tot den handel te land, en droegen den Phoeniciërs op, hunne waren ten zee te vervoeren. In het land der Ewelingtonen brak reeds vroeg het beginsel der arbeidsverdeling baan. De handwerklieden scheidden zich af van de landbouwers. In den tijd, waaruit onze oudste gegevens ontrent de cultuurvolken van Euphrat of Tigris day teekenen, taal de nijverheid een hooge trap van ontwikkeling bereikt. Vooral het woen, verwen en borduren van kostbare kleedren en stoffen vervaaste wonderen in Babyloners werk. De kunstlieden stelden de voorbengelen der nijverheid in hun winkel ten toon, naast de waren die te land of over zee uit Indie en China waren aangevoerd, want het licht geen twijfel dat de Babyloniers zenen levendigen handel onderhielken met Perzië, Afrika, Arabie en Oost-Arie. Van Ninive en Babylon, trokken de karavanen verwoedelijk over Ecbatun en behoren naar Mesopotamie, Van daar gingen zij over Herat, Kabul en de Koubekpas naar het dal van den Indus of door Muiden-Arie naar China. De volkrijke steden van den Euphrat werden roovende de stupelpoorten voor den gezamenlijken ruilhandel van Arie. Van Ninive legt de profet Nahum, "gij hebt meer handelaars dan er sterren aan den hemel zijn, en uw gekroonden zijn als de sprinkhanen" en Babylon verschijnt de profet van het oude verbond als de vromenplaats van vromdelingen uit alle landen. Doch moet men niet vergeten dat, van den Rijn toeval als den Euphrat de landbouw het waartepunt vormde, en dat nijverheid en handel slechts een tweede plaats in het leven der bewoners innamen. Het oudste volk dat uitsluitend in handel en nijverheid zijn bestaan vond waren de Phoeniciërs.

DE BELGISCHE HERDENKINGSBOND

Eene immer volgehouden herdenking der Belgische helden en hunner daden schijnt het beste voedsel voor het nationaal gevoel. Wanneer het welen later zal bedaald zijn, zullen wij allen vroom bloemen stroom op de groeven onzer doornen en ons hume heldendaden herdenkent. — Het is wel daar het doel van dien bond welke op 30 oktober te Vlissingen gesticht

L'ACCORD PARFAIT

VAN TRISTAN-BERNARD EN MICHEL-CORDAY
IN 'T KAMP I THEATER

Een blijspel waarin de schrijvers ons al het gekke van een nog veel gekkeren toestand doen inzien. — Men moet vooral licht Parijzenaar zijn, en voor Parijse menschen schrijven, om op het gedaante te komen, van zoo'n onderwerp tot een blijspel te verwerken. — Ik kan u 't stuk niet uitleggen, maar ik kan u 't best doen begrijpen met te zeggen: $a + b + c =$ een huiskouder. — In die equatie kan men waar

believen b en c onderling verwisselen, en toch nog tot dezelfde den uitslag komen, te meer daar b en c bijna even lief zijn aan a , die Alberte of Jef Gotsche heet. —

c is nog al onverschrokken voor een nuichtere buitenjongen niet heel gevestigd zelf voor een vertrouwenwenschtigmoed, maar 't schijnt een parijzenaar zoo natuurlijk voor te komen, dat het daar heart een alledaagsche toestand blijkt. — Misschien is het dit wel, en hebben de schrijvers in dit stuk gelegenheid gevonden om dat alles eens ferm over den hekel te halen. —

M. 16. Betterave

Het driel. Jef Gotsche, de M. M. Wilmart en Cornez, volen zich volkomen te huis in hun rol van persoerjellens in de speidre hand van den jongen burger van Cythere. — Zij spelen uitstekend, en schaken hunne uitdrukking zoo nauw naar hun gevoel, dat meer dan een groot actor best van hen wat leeren. — In de schakel van hun wisselend geluk, gaat het koppelp Thowelin; M. Benoit en Jef. De Bant met zijn alledaagsche burgerlevens met een groot geluk en leunen, maar ook met zijn dezelfde begeerten van stiller geluk en ver-bomde-hoofdstaatsch bestaan. — M. De Wit loopt daar tussen in, met het nuichtere geweten van een oude bekenworm, eer wel te huis in zijn eigen zaken, maar opgepast voor de flaters wanneer hij zich met die van anderen bemoeit. — Na 't Accord Parfait, speelde de groep nog een lustig mis-taire klucht, die der woord deed eindige op een luid gescher van schuddende lachen. — M. Bommier, in den rol van Betterave, M. Marchal, Commandant Guard Mef. De Bant, Mevrouw Guard, M. Kamp, Gertrude, M. Benoit, de onder minister zijn allen met ter hoofdijst en verdienen dan ook elke hun deel in 't luid applaus dat volgde op 't neurlaten van 't doek. —

A. G.

DE KRIJGSVERRICHTINGEN VAN HET BELGISCH VELOLEGER SEDERT AUGUSTUS 1914

De heer luitenant Durmont, der Belgische artillerie heeft ons op maandag 6de December om 9 uren in de loon-nedraal van het Kamp I, een voordracht gegeven, over de krijgsverrichtingen van het belgisch veloleger sedert Augustus 1914. Met een zeer juiste documentatie heeft hij ons de menigvuldige en krachtvolle gevechten van ons veloleger laten bijwonen. — Hij schildert bevelings met al de datum de kluisgevechten af, voor Luik, de belegering van deze versterkte plaats, Haelen, Hautepierre, Ste Marguerite, de belegering van Namen, en de moedlike aftocht die op den 18^{den} van deze versterkte stad volgde. Hij legt ons het plan uit van onze legerstaf, de opvolgende terug-trekkende bewegingen tot in de nationale versterking, de drie uitvalsen uit Antwerpen, de belegering, de aftocht naar den Yser en de laatste veldstrijd. Dat alles volgt elkander op en wij zien ons arm leger in volle vorming, het hoofd bieden aan een verpletterende overmacht in een hard-nekkigen en heldhaftigen wederstand, die schijnt te verduvelen bij elke stap van den vijand. Wij hebben daar welke angstige uren doorgebracht dat het verhaal ervan ons noodzakelijk heeft doen rillen. Wij hebben ook na deze redevoering een groote fierheid meegevoeld van ons dit leger te behooren. —

ring van Namen, en de moedlike aftocht die op den 18^{den} van deze versterkte stad volgde. Hij legt ons het plan uit van onze legerstaf, de opvolgende terug-trekkende bewegingen tot in de nationale versterking, de drie uitvalsen uit Antwerpen, de belegering, de aftocht naar den Yser en de laatste veldstrijd. Dat alles volgt elkander op en wij zien ons arm leger in volle vorming, het hoofd bieden aan een verpletterende overmacht in een hard-nekkigen en heldhaftigen wederstand, die schijnt te verduvelen bij elke stap van den vijand. Wij hebben daar welke angstige uren doorgebracht dat het verhaal ervan ons noodzakelijk heeft doen rillen. Wij hebben ook na deze redevoering een groote fierheid meegevoeld van ons dit leger te behooren. —

Den den heer luitenant Durmont al onze dankbetuigingen. — Het overdoovend handgeklap, Jewees aan den spreker, dat zijn redevoering welwillend toezicht door de luitenanten Cambroun en Andre, bij middel van kaartjes, wel begrepen was. —

De betuigingen stegen ten top wanneer hij ons mededeelde, dat hij iedere week met behulp van den heer luitenant Cambroun een redevoering zal geven over den militairen toestand. —

DE OORLOG

Wij allen hebben onzen eigen geheimen vijand, die ons reeds zwaar kwaad berokkeld heeft in bedel het ongeduld. Wij zijn ontevreden door de kortbondigheid der oorlogberichten, wij knorsten door de bestand altijd overland dordt blijft. Waaron, ons ontevreden? De toestand is immers onveranderd, ook voor onze tegenstanders. Hoesten wij om overal dordt naar nieuws te zoeken, fantastische berichten uit te vinden, gelijk rekena agency van den overkant van den Yser, het ons heeft geleerd. Deze agency verdooft ons met ons toe te schreeuwen, dat het Servisch leger achter uit getrokken is, wat waar is, dat het achtertoeged wordt, wat nog waar is, maar de opgegeven getallen, wat betreft de menschen en in vijands handen achtergelaten, zijn te belochtig, dat is onduidelijk, immers deze getallen zijn hooger dan het dubbele van 't effectief waarover de Serviers bij aanvang beschikken, verder, het Servisch leger bestaat nog daar het in verachtelijke richting moet achtertoeged worden. —

Oegenvoerdig wijden wij al onze aandacht aan de diplomatische onderhandelingen, tusschen de Entente mogendheden en Duitschland aangeknogt. — De Koning Constantijn schijnt weinig neiging te hebben om België te laten varen. Roumouille volgt met belangstelling de opvolgende gebeurtenissen. Het angeltig Duitschland, deed voor hinnen omver schitteren, de verovering van Egypte, de teruggave der Eilanden van den Archipel, de verdediging der Middellandsche kusten, en wat nog al meer maar dat alles is des te gemakkelijker te beloven, daar Duitschland het zelf niet heeft. —

per ten men zich bezover moeten bekommeren? — NEEN: Omdat Engeland het voort bij een eens aanverwante werk geboden heeft, omdat Frankrijk voort een eitel gebachte afzet, omdat de Russische Teyermachten sterker zijn dan in 't begin, omdat Italia op schitterende wijze zijn deel van 't front beest, omdat de eerste moedlikeheden die zich voordeden een meer volledige verstandhouding tusschen de bondgenooten tot onnood-dijk, gevolg hebben gehad. Deze eenheid, welke reeds bestond — wat het doel betreft — wordt nu verwezenlijkt, met het oog op de middelen om de mogendheid die Europa wilde verdrücken te verstaan, laten wij guld hebben, zelf indien de afdoende uitslagen een weening op zich laten, wichten. —

D. Belgisch Kapitein.

GESPREKKEN MET DEN DWAZEN JONGELING

Ik had hem overal gezocht, toen ik hem eindelijk in de kantien vond. — Na lang en met aandacht zijn lepel in zijn maastrietsch met rondgedraaid te hebben, dronk hij zijn glas in eens uit. — Daarna droogde hij langzaam zijn mooie kevel af, en woe juist weg gaar ben hij me zag. — Hoe lekker die maastrietsch met, zei hij; maar de glazen zijn wat klein, en ook te diep; de sinter lost niet goed op. — Ja, zoo 'n paar glaasjes smaken wel lekker, antwoordde ik. — Maar 't is hier erg beroerd in die kantien; te veel gedrang en gejeel: men is niet op zijn gemak. — Hij luisterde niet meer. — Zijn ogen schitterden fel, en gansch in verontwaardiging opgrond, riep hij uit: — Me die kerels daar eens! — Dat heeft vrouw en kinderen die misschien honger lijden; men vast hebben ze honger, want wie 't hier doet, doet het in vredestijd ook. — Hijk me die menschen nu maar eens aan. — Dat verspeeld zijn laatste eenten, en verbeest rich al boerd op 't ongeluk van anderen. — Zijn zij nog wel waard mensch genoemd te worden! —

Gelijken ze niet veel er op een dier dat enkel leeft van lichamelijke tentaties, opgerweept door de prikkeling van 't voegdelijk. — Ze moesten ze 't denmaal voor een maand in de kas draaien. — 't is dat goede dat rondlopend en te rend zijn wildemans zingen maar doorgaat, en dat ons allen bij de kampbezoekers, en ook daarbuiten, in een aller behalve gunstig daglicht stelt. — 't is een schande! — En 't geroep ging maar voort. — Mettez sw l'bon, bouill: 't sus, terwijl de anderen met bleke gericht en boerende oogen, zijgend de kwartjes op de bor en de ankers lieten vallen, met een onverschillig gebaar van 't kan me niet bommen. — Daarin zit mis-schien nog het grootste kwaad, ging hij voort, die menschen nuichelen daar, als of 't hun plicht was, in ieder humer gebaren is een leugen. — Attention! klonk het, wila l'coup! — En 't werd een geharre war van lichamen en: stemmen, rondom de tafel, waar zoo juist het tot kwam te beslissen. — Kom, laat ons gaan, vreef hij; ik kan 't niet langer meer zien, niet langer meer hooren. — Bij zwaarde zoo wijd met zijn armen, dat eenigen ble-ven staan, en niet begrijpend, ons met gapendes mond en vragende oogen aankieken. —

M. 15.

DENKT AAN DE ARMEN, DIE IN HET VADERLAND BLEVEN

FOTOGRAFIE
L.B.J. SERRE
KAMP I
UTRECHTSCHEWEG 48
AMERSFOORT
BELGISCH PERSONEEL
VERSCHILLENDE WERKEN
MATIGE PRIJZEN — VERZORGD WERK
VAN PARIJS HENRI
BAR: 9. KAMP I. BARBIER
— 0.05 — ZET SCHEER-
MESSEN AAN 10 CENTIEMEN —

1914- LAAT U INSCHRIJVEN IN DE -1915-
NATIONALE BOND VOOR OUD-MILITAIRES

MEN VRAAGT
GOEDE NAAISTER
VOOR HUISWERK OF PER
DAGHUUR
MEN SCHRIJVE AAN HET BUREAU
VAN HET DAGBLAD
— MADAME XXX —
VOOR DE ADVERTENTIEEN
GELIEVE ZICH TE WENDEN
— ZAAI XVIII —

VOOR UWE VELOHERSTELLINGEN
ADRESSEERT U BIJ
J. VAN PUTTE
UTRECHTSCHESTRAAT-31-
DE HERSTELLING WORDT GEDAAN DOOR
— BELGEN (FRANSCH EN VLAAMSCH)
VERKOOP VAN NIEUWE EN OCCASIE VELOS
VIJLEN, KLEINE BANKEN HANDSCHROEVEN —
BOREN — VELOLAMPEN VAN AF 7.50 FL.

.....LANDBOUWERS.....
DENK ERAAN NA DEN OORLOG DAT DE DRAI-
NEER BUIZEN VAN DE TUILERIES D'HAVINNES
BIJDOORNIK, DE BESTE ZIJN.
VRAAG ZE BIJ ALLE ERNSTIGE HANDELAARS
OF BIJ GEBREK HIERAAN, AANDEN ALGEM.
VERTEGENWOORDIGER VOOR BELGIEN HOLLAND
R. STEYAERT BOGAERDSTRAAT TE
THOUROUT (W. VL.)

MAKERS !!!
GIJ ALLEN DIE NAAR AMERSFOORT GAAT
VERGEET NIET EEN BEZOEK TEBRENGEN IN
"DE BIEENKORF", AMERSFOORTSCHE WEG
BIJ Mme DEBIE (SUSSE)
SPECIALITEIT — "EEN-MET" —
ALLE DAGEN, MOSSELEN-MET FRITES
KOFFIE — MELK — CHOCOLADE — ENZ.
BURGERKEUKEN — — ELK ZEGGE 'T VOORT.

WEST-FLANDRIA VAARTKAAI TE
ROESELAERE
FABRIEK VAN CEMENT PANNEN — TEGELS
BUIZEN — ENZ. — POMPUTTEN — WATERBAKKEN —
VERGAARBAKKEN — CITERNS EN AALPUTTEN
IN GEWAPEND BETON (SYSTEME MONIER)
DEPOTS IN THOUROUT EN IN DIXMUE
— BIJ JEROME CATTART —
BESTUURDER **RAYM. STEYAERT** BOGAERDSTRAAT —
THOUROUT —